

врѣме, топовнитѣ, а особено пушечнитѣ гърмежи татѣкъ къмъ истокъ задъ с. Шейново едвамъ се чуваха, — обстоятелство, което показваше, че отряда на Святополкъ-Мирски отстъпваше. Нашия отрядъ построенъ въ двѣ линии, опълчението въ втората, бързо се движеше напредъ. Гърмежи още нѣмаше нито отъ неприятелска, нито отъ наша страна. Но ето, на дѣсния флангъ на противника, — тамъ прѣдъ корията, се изви кълбо димъ и се раздаде топовенъ гърмежъ. Слѣдъ минута сжщо такъвъ гърмежъ се раздаде въ центра на неприятелската позиция и гранатитѣ зловѣщо заговориха. Огъня пламна вече. Нашата планинска батарея излѣзе напредъ и откри огънь по неприятелската — въ центра. Слѣдъ малко се зачу испърво срѣщу нашия лѣвия флангъ, а подиръ по цѣлата неприятелска линия, пушеченъ огънь и куршумитѣ забръмчаха и се заплескаха около насъ. Нашата стрѣлкова верига сжщо откри мѣтѣкъ огънь по неприятеля.

Настѣпвахме по съвършенно равна и откритата мѣстность.

Види се, Турцитѣ да бѣха измѣрили разстояние-то, защото артиллерията имъ биеше безъ промахъ. По нѣкъдѣ мѣстностьта бѣ прорѣзана съ нѣколко, паралелно съ турската позиция, вадички — корита на изсъхнали рѣчици, или на балкански порои. Въ такава едно корито бѣше заседнала втората линия, при спиранието на цѣлия отрядъ. Възседналъ на коня, азъ стояхъ въ три, четири крачки прѣдъ 3 я рота. Въ това врѣме нѣщо зафуча и се прѣсна току до самитѣ ми уши. Раздаде се силенъ оглушителенъ грѣмъ. Коня се подплаши, изви се изведнѣжъ на страна и азъ се намѣрихъ на земята. Нѣколко опълченци се спуснаха къмъ менъ и ме запитаха, да ли съмъ раненъ. Азъ бѣхъ здравъ и невредимъ, само въ ушитѣ си чувствувахъ силенъ неприятенъ шумъ и бѣхъ обсипанъ съ прѣстъ. Неприятелската граната бѣ паднала и се прѣснала въ самия центръ на ротата. Тая граната отнесе живота на командира на 3-й взводъ стар. ун.-офицеръ Василъ Калачевъ, на стар. ун.-офи-